

Αγαπητή σύνταξη.

Προ ημερών διάβασα στον "Κόσμο" ένα άρθρο της κυρίας Μπαχά και με αυτό το γράμμα θέλω να εκφράσω τις αντιρρήσεις μου.

Κυρία Μπαχά δεν συμφωνώ μαζί σας. Και αν μου το επιτρέπετε (αφού δείτε ότι είμαι αγράμματος) να σας το πω έτσι απλά και στα ίσια, πιστεύω ότι είστε μονόπλευρη. Δεν ξέρω την ηλικία σας για να δω αν ζήσατε τα γεγονότα που γράφεται ή τα πήρατε από βιβλία που διαβάσατε. Γιατί άλλο είναι να τα ζήσεις, άλλο να στα πούνε και άλλο να τα διαβάσεις. Μου θυμίζεις τους τότε πολιτικούς καθοδηγητές των ΕΑΜ που τους γνώρισε η υπαίθρια Ελλάδα από το τέλος του 1942. Έχετε την ίδια πειθώ, την ίδια γλώσσα της λαλιάς που να κάνετε τον αναγνώστη σαν κι εμένα να στέκει με ανοιχτό το στόμα. Α-

κριβώς αυτό που έκαναν τότε εκείνοι οι άνθρωποι οι διαλεγμένοι του ΕΑΜ. Στα χωριά διδασκάνε και εί-

Η Ελλάδα και ο στρατός της είναι δύο αχώριστα πράγματα

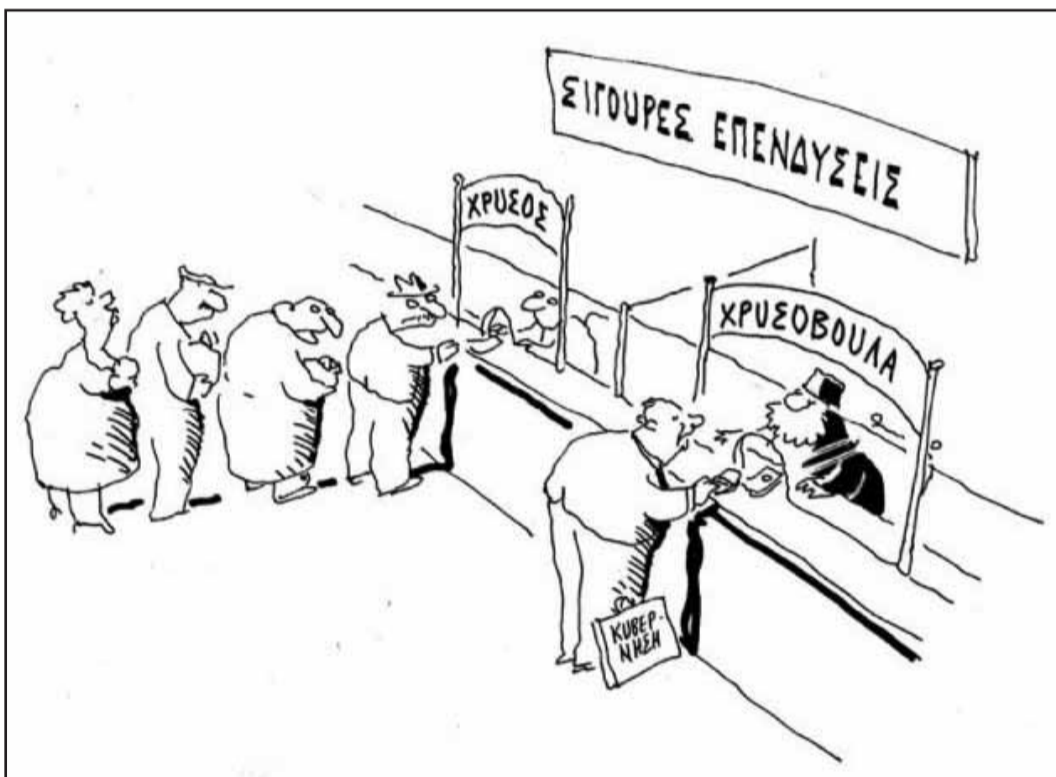
ναι σαν να διδασκάνε τους πρώτους μετανάστες που είχαν άγνοια τότε αλλά όχι απόλυτη. Τώρα, μετά 59 χρόνια που γράφετε εσείς, ορθά γράφετε ότι δεν είστε ιστορικός για να μην σας παρεξηγήσουν

οι αναγνώστες της εφημερίδας. Εγώ αν μου το επιτρέπετε, θα σας πω ότι αυτό που λέτε "εμφύλιο" οι

τότε κυβερνήσεις της Ελλάδας, ο στρατός της Ελλάδας και ο Τύπος τον έλεγαν και τον έγραφαν συμμοριτοπόλεμο και αυτός ήταν ο τίτλος για 4 περίπου χρόνια. Σας παρακαλώ γράψτε την αλήθεια που

είναι σωστή. Την έζησα και την ξέρω! Μην θεοποιείς το πιστεύω σου. Η Ελλάδα και ο στρατός της είναι τα δύο αχώριστα πράγματα. Τίμησέ τα εάν το μπορείς. Ελλάδα χωρίς στρατό δεν ζει, δεν μπορεί να ζήσει. Και αυτό πρέπει να το ξέρουν και να το χωνεύουν όλοι οι Έλληνες όποιας εποχής και χρονολογίας, αλλά και κόμματος.

Μετά τιμής
Δημήτριος Γ. Λαμπρόπουλος

28η ΟΚΤΩΒΡΗ 1940

Αυτοδυσία ηρωϊσμός, καθήκον

Οι ήρωες πολεμούν σαν τους Έλληνες.

Πέφτουν στα πεδία των μαχών, για την πολύτιμη ελευθερία προασπίζοντας τα μεγάλα ιδανικά, που πρέπει να έχει ο άνθρωπος, κοινωνική δικαιοσύνη, ανθρωπισμός, κάτω από ένα καθαρό δημοκρατικό πολίτευμα.

Η ημέρα αυτή - για άλλη μια φορά, απέδειξε, το τί είναι και ποιές υποχρεώσεις πρέπει να έχει, μιμούμενος τους αθάνατους προγόνους που μας χάρισαν ελευθερία και δημοκρατία.

Αυτά τα ιδανικά πρέπει να τα κρατήσουμε αμόλυντα, για τις εμπερχόμενες γενιές.

Η νύχτα ήταν παγερή
νωρίς πυκνό σκοτάδι
το παλληκάρι με κερδί
στης Παναγιάς τη χάρη.

Άστατο της νύχτας το σκυλί
σύρλιαζε το τσακάλι
στης Πίνδου την ψηλή κορφή
το αίμα, κυλά ποτάμι.

Βαριά βροντούν οι κανονιές
αέρα πέρα ως πέρα
άτακτα πίσω ο εχθρός
σαν ζύγωνε η μέρα.

Καμπάνες χαρμόσυνα
χτυπούν
λάβαρα νηφόμενα
οι βάβαραοι τρέχουν
να κρυφτούν
και πνίγονται στο αίμα.

Δόξες φουντώνουν παλιές
με αίμα ποτισμένες

νεράιδες στις ακρογιαλιές
με δάφνες φορτωμένες.

Στάσον μάνα πιο ψηλά
εσύ γεννάς τα παλληκάρια
μες τον πόλεμον τη φωτιά
δάφνης σκορπιάς κλωνάρια.

Της Παναγιάς μαλάκωσε
ο καημός
με αίμα - ρίζωσε η ελπίδα
ακοίμητος - προστάτης -
ο Θεός
για μια ελεύθερη πατρίδα.

Ήρωες εσείς που πέσατε
στο φονικό, στη μάχη
με το χαμό σας γίνετε
της λευτεριάς προμάχοι.

Δεν σας ταιριάζουν κλάμματα
μήτε και μοιρολόγι
δάφνηνα μόνο στέφανα
στον τάφον σας τη χλόη.

Με πατριωτικά αισθήματα
Ι.Γ. Βασιλείου